

References

1. Matematika i kibernetika v ekonomika. Slovar-spravochnik. – M., 1975.
2. Kissinger H. Diplomacy. – M., 1997.
3. Romanenko Yu. V. Analiz sozialnih system (psyhofrakalnyy aspect). – K., 2003.
4. Burlatsky F. M., Halkin A. A. Sovremennyy Levafan. – M., 1985.
5. Ezhy Vyatr. Soziologiya politicheskikh otshoseniy. – M., 1979.
6. Systema, struktura i prozes razvitiya sovremennih mezhdunarodnih otshoseniya. – M., 1984.
7. Joseph S. Nay-jun., Robert O. Kochen. Transnatsionalnye otshoseniya i mirovaya politika // Teoriya mezhdunarodnyh otshoseniy. Hrestomatiya. – M., 2002.
8. Shchekin H. V. Teoriya sozialnogo upravleniya. – K., 1996.
9. Hryshyn A. V., Nikol'sky N. M. Systemnyy analiz mezhdunarodnyh otshoseniy. – M., 1982.
10. Luman N. Vlast. – M., 2001.
11. Panarin A. S. Filosofiya politiki. – M., 1996.
12. Pliutynsky Yu. V. Teoreticheskie i empiricheskie modeli sozialnyh prozeso. – M., 1998.
13. Alayev E. B. Sozialno-ekonomicheskaya geografiya. Ponyatiyno-terminologicheskii slovar. – M., 1983.
14. Dergachov V. A. Geoekonomika. – M., 2002.
15. Wright Q. The Study of War. 2 vols. – Chicago, 1946–1965.
16. Tojnbi A. Dzh. Postizhenie istorii. – M., 1991
17. Yakovets Yu. V. Globalizatsiya i vzaimodeystviye zvyilizatsiy. – M., 2001.
18. Azroyants E. Globalizatsiya: katastrofa ili put k razvitiyu? – M., 2002.
19. Hantington S. Stolknovenie civilizacij. – M., 2003.

Khonin V. M., PhD, associate professor International Law department, Institute of International Relations Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine, Kyiv), khonin@i.ua

Medium and margins of international interactions

The article is dedicated to purely theoretical issues of forming and phase transformation of the systems of international interactions. To the author's opinion, the latter means lines of individual international interactions and tracts of international processes being in a certain synergy and fostered by the subjects to realize essential intersocium exchanges.

Based on the ideas of «interactionism» of J. Mead, «clash of civilizations» of S. Huntington, «synergy» of I. Prigogin and H. Hagen, the author proves the consistency and order of phase transformations of any systems of international interactions and puts the basis for formation of local optimums of international interactions. After its thorough analysis we have the possibility to format possibly stratified picture of multidimensional communicative space of international interactions. The features of geo-landscape, socio-ethnic and socio-cultural, geo-economic, geo-political, informational and communicative, and, in general, civilization spaces of the margin of international interactions are considered to be obvious.

Keywords: international interaction, factors of international order, local optimum, social organism, phase space, social space, patterns, attractor.

Хонін В. М., кандидат юридичних наук, доцент кафедри міжнародного права, Інститут міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка (Україна, Київ), khonin@i.ua

Середовище і поля міжнародних інтеракцій

Стаття присвячена суто теоретичним питанням формування і фазового перетворення систем міжнародних інтеракцій, що розуміються автором, як ряди окремих міжнародних взаємодій та пучки міжнародних процесів, що знаходяться у конкретній синергії та простимульовані до реалізації у певній мірі значимими для суб'єктів процесами міжсоціумних обмінів.

На основі ідей «інтеракціонізму» Дж. Міда, «зіткнення цивілізацій» С. Хантінгтона, «синергетики» І. Пригожина та Г. Хагена, обґрунтовується послідовність і порядок фазових перетворень будь-яких систем міжнародних інтеракцій, закладаються основи формування локальних оптимумів міжнародних інтеракцій. На основі їх аналізу з'являється можливість формування імовірно стратифікованої картини багатовимірного комунікативного простору міжнародних інтеракцій, в межах яких вимальовуються риси гео-ландшафтичних, соціоетнічних і соціокультурних, гео економічних, геополітичних, інформаційно-комунікативних і, в цілому, цивілізаційних просторів полів міжнародних інтеракцій.

Ключові слова: міжнародна інтеракція, фактори міжнародного порядку, локальний оптимум, соціальний організм, фазовий простір, соціальний простір, паттерни, аттрактор.

* * *

УДК 34(4–6ЕС):314.7(045)

Рябченко Е. В.,
старший викладач кафедри грецької мови
та перекладу, Маріупольський
державний університет (Україна, Маріуполь),
gileya.org.ua@gmail.com

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ЗМІСТ
МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Розкрито основний зміст засад міграційної політики ЄС наприкінці двадцятого та початку двадцять першого століть. Проведено аналіз правового регулювання міграційної політики ЄС серед країн-членів по відношенню до інших європейських країн. Окремо визначено основні засади Шенгенської угоди, а також передумови створення агенції ФРОНТЕКС та ЄВРОСУР. Розглянуто позиції щодо регулювання у сфері міграційної безпеки, особливо у сфері надання притулку. Визначені основні недоліки Дублінської системи в рамках міграційної політики в ЄС.

Ключові слова: міграція, ЄС, протидія нелегальній міграції, вимушена імміграція, притулок.

Свобода переміщення робочої сили є одним з основоположних принципів функціонування Європейського Союзу та єдиного економічного простору на Європейському континенті. Разом з тим, міграційні процеси мають суттєвий вплив не лише на економіку багатьох країн, а несуть в собі ризики з додаткового навантаження на соціальну сферу. І хоча в багатьох випадках міграція це процес цілеспрямований, останнім часом все частіше в тренді знаходиться так звана вимушена міграція, коли до країн ЄС, а надто до країн Шенгенської зони намагаються потрапити вихідці з багатьох бідних країн світу. Збільшилися міграційні потоки в країни Європейського Союзу і з України, що обумовлено об'єктивними факторами: внутрішньою політичною нестабільністю, економічною кризою та передовсім розповсюдженням терористичної загрози в східних регіонах України. Всі означені процеси вимагають належної уваги не лише з боку влади ЄС, а із боку української влади, зусилля якої повинні бути спрямовані на покращення режиму перетину кордонів в ЄС громадянами України та на розширення їх міграційних можливостей. Подібні питання багато в чому можуть і повинні вирішуватися у двосторонньому форматі із конкретною країною. Разом з тим важливим залишається також входження вітчизняного міграційного законодавства в одну площину із законодавством ЄС, що пов'язано із перспективою розширення співробітництва Україна–ЄС.

Дослідженню міграційної політики Європейського союзу приділялася значна увага вітчизняними вченими, серед яких слід використати роботи М. П. Гоги, Н. І. Карпачової, О. А. Малиновської, О. В. Руденко, І. І. Ліньової та ін.

Метою даної статті є аналіз основних засад правового регулювання та змісту міграційної політики ЄС.

Питання щодо руху людей в межах Союзу відноситься до компетентності так званого третього стовпа Маастрихтського договору [10], тобто до сфери діяльності юстиції та внутрішніх справ. До обов'язків, в рамках цього документу, не входило управління системою прийняття рішень стосовно суспільних питань, діяльність була обмежена лише співробітництвом між країнами–членами.

У свою чергу Амстердамський договір перетворив політику в цьому секторі в основну мету Союзу, передбачаючи розвиток в сфері «свободи, безпеки та правосуддя» (Стаття 2) [9], а також розгляд питань щодо надання притулку, імміграції, управління системою

зовнішніх кордонів, а також питань стосовно судового співробітництва у цивільних справах. Для того, щоб без зволікання долучитися до втілення в життя положень Амстердамського договору був введений п'ятирічний графік для прийняття конкретних заходів та створена Європейська Рада в Тампере (1999), яка виявила ряд політичних пріоритетів, зазначених у сфері свободи безпеки і правосуддя, що повинні застосовуватися країнами-членами. Серед них вказується вільне пересування осіб, відповідно з системою Шенген, захист прав людини та ліквідація дискримінації у всіх її формах.

Що стосується Шенгенської угоди, то слід зазначити, що спочатку її підписали Франція, Німеччина, Демократична Республіка та країни Бенілюксу у 1985 р. Її реалізація почалася в 1995 р. сам з підписання Амстердамської угоди, яка була прийнята тодішніми членами Європейського Союзу, за винятком Ірландії та Сполученого Королівства. В той же саме період дві інші країни, що не були членами ЄС (Норвегія та Ісландія) приєдналася до Шенгенської зони. Сьогодні до Шенгенської зони входить 25 країн серед яких є Швейцарія (з 2008 р.) і деякі з невеликих держав Європи (Монако, Ватикан і Сан-Марино, Ліхтенштейн). Однак, наприклад, політичне керівництво Республіки Кіпр після підписання Шенгенської угоди відтермінувало імплементацію її норм у національне законодавства у зв'язку із відкритим питанням про об'єднання острова. Після застосування відповідного коду країни-учасники повинні подолати всі перешкоди на шляху досягнення мети вільного пересування осіб на внутрішніх кордонах. Громадяни країн, які не підписали договір, можуть подорожувати будь-якою країною, яку вони обрали протягом 90 днів за умови, якщо це відповідає запропонованим нормам.

Через п'ять років після підписання пріоритетних положень політики в сфері імміграції, в 2004 році в Шамбері, Європейська комісія визначила наступні керівні принципи щодо зміцнення реалізації принципів свободи, безпеки та правосуддя, і для цього було прийнято так звану Гаазьку програму. Серед положень цієї програми є регулювання міграційних потоків в ЄС та поглиблення співробітництва у сфері міграції і прикордонного контролю. Для цього також була прийнята програма спільних дій для боротьби з нелегальною імміграцією і контролю зовнішніх кордонів, яка отримала своє нормативно-правове оформлення у вигляді Положення ЄС про створення Європейського агентства з управління оперативним співробітництвом на зовнішніх кордонах країн-членів Європейського Союзу №2007/2004 від 26/10/2004, яким передбачалося зокрема: створення агентств ФРОНТЕКС, ЄВРОСУР; прийняття принципових рішень про поступове формування загальноєвропейської системи надання притулку до 2010 р. [8].

Таким чином, фактично відбулася інституціоналізація міграційної політики ЄС, що дало змогу більш оперативно та системно реагувати на нові виклики пов'язані із інтенсифікацією міграційних процесів як в середині ЄС, так і ефективно боротися із зовнішніми нелегальними міграційними потоками. Таку інституціональну систему складають:

– Агентство ФРОНТЕКС має на меті полегшити і зробити більш ефективним застосування існуючих та майбутніх спільних заходів країн-членів ЄС щодо управління зовнішніми кордонами, збільшити відповідальність та посилити контроль за спостереженням за зовнішніми

кордонами, що лежить на країнах-членах, які безпосередньо мають такі кордони. Агентство надає допомогу країнам-членам ЄС у ситуаціях, що вимагають більшої технічної та оперативної допомоги на зовнішніх кордонах;

– Система Європейського прикордонного контролю (ЄВРОСУР) своєю головною метою має запобігання незаконного перетину кордону, скорочення чисельності нелегальних іммігрантів, збільшення внутрішньої безпеки ЄС шляхом запобігання транскордонної злочинності.

Окрему увагу слід приділити нормам Регламенту ЄС №767/2008 від 09.07.2008 року «Про візову інформаційну систему та обмін даними між країнами-членами про візи для короткотермінового перебування». Вказана інформаційна система була створена як компенсаційний захід щодо скасування контролю на внутрішніх кордонах і єдиної бази даних для правоохоронних органів. Мета інформаційної системи віз полягає в поліпшенні реалізації спільної політики країн-членів ЄС по системі віз, консульського співробітництва та консультацій із центральними органами влади. Також зазначений Регламент ЄС №767/2008 від 09.07.2008 року перераховує десять принципів, які охоплюють широкий спектр питань імміграційної політики і згруповані за такими галузями:

– добробут та імміграція (чіткі правила та рівні умови, відповідні навички і потреби; інтеграція як ключ до успішної міграції);

– солідарність та імміграція (прозорість та довіра у співробітництві, ефективне і послідовне використання наявних коштів; співпраця з країнами третього світу);

– безпека і міграція (візова політика, яка служить інтересам Європи, інтегрованого управління кордонами, приймає дії по боротьбі з незаконною міграцією та торгівлею людьми, ефективно управління політикою повернення біженців) [6].

Власне Регламент ЄС №767/2008 від 09.07.2008 року наслідуює принципи Стокгольмської програми щодо прийняття пріоритетів у галузі юстиції, свободи та безпеки на 2010–2014 рр. Програма прийнята Європейською Радою в Брюсселі (10–11.12.2009) згідно з Лісабонською угодою набувала чинності з 01.12.2009. Положеннями цього договору є те, що ЄС повинен продовжувати сприяти легальній міграції на території країн-членів та вживати заходи з боротьби з нелегальною міграцією і транскордонною злочинністю. Для досягнення цих параметрів потрібно зміцнити роль ФРОНТЕКС та ЄВРОСУР. Крім того, встановлюється взаємозв'язок між відкриттям інформаційної системи Шенген (SIS II) та поступовою роботою інформаційної системи віз.

Принципи, що регулюють міграційну політику Союзу, містяться в Європейському пакті про імміграцію і надання притулку, який було прийнято в 2009 р. (після повідомлення Комісії з загальної політики по імміграції в Європі про: принципи, дії і інструменти плану дій по системі притулків) (далі – Пакт). Отже принципи цього Пакту засновані на тому, що організація вхідних міграційних потоків має враховувати здатність абсорбувати їх державами-членами в умовах ринку праці, житлової системи, системи охорони здоров'я, освіти та соціальних послуг для запобігання експлуатації і створення злочинних мереж. Серед основних зобов'язань, які ЄС прийняв і закріпив у Пакті слід відмітити наступні [2]:

– обов'язок організувати законну імміграцію таким чином, щоб враховувались пріоритети, потреби і можливості, як це визначено кожною країною-членом;

– обов'язок контролювати нелегальну імміграцію, перевіряючи, що нелегальні іммігранти повернулися в свою країну походження або транзиту;

– обов'язок проводити більш ефективні перевірки на зовнішніх кордонах;

– обов'язок створити Європейське бюро в сфері підтримки притулків;

– обов'язок створити систему всебічного партнерства з країнами походження та країнами транзиту іммігрантів задля синергії між міграцією та розвитком [2].

Поступове створення Спільної європейської системи притулків (CEAS), почалося після набрання чинності Амстердамської угоди. У ході першого етапу діяльності (1999–2005) CEAS, спрямованої на гармонізацію інституційних рамок країн-членів у створенні спільних мінімальних стандартів у таких сферах, як умови прийому прохачів притулку, процедури розгляду клопотань про надання притулку, умови які повинні бути виконані для підтвердження, що особа потребує політичного захисту і визначення держави, відповідальної за розгляд клопотання. У той же час стверджується, що правові акти повинні бути доповнені механізмами практичного співробітництва, такими як обмін інформацією, підготовка кадрів і т.д.

Визначення відповідальної держави відбулося на Дублінській конференції. Угода, підписана у Дубліні в 1990 р. за участю 15 країн-членів, а також Норвегії та Ісландії, які підписали Шенгенську угоду і вступила в силу в 1997 р. Таким чином, була створена система для визначення країни-члена, відповідального за розгляд клопотання про надання притулку громадянам третіх країн. Мета цієї системи полягає у включенні можливості кількох клопотань про надання притулку, що надає свободу пересування в Шенгенській зоні. Дублінська угода представляла собою текст міжнародного права, який був підписаний країнами-членами ЄС. Потім співтовариством була прийнята Постанова №343/2003, яка замінила положення Дублінської конвенції, та яка була наріжним каменем політики надання притулку в Європі. Положення (яке стало відомим як Дублін 2) відповідає положенням Женевської конвенції 1951 р. та основним правам, визнаним в Хартії основних прав ЄС. Поряд з визначенням відповідальності держави діє система порівняння відбитків пальців для ефективного застосування Дублінської системи. Система названа ЄВРОДАК, і спрямована на встановлення осіб, які шукають притулку, і осіб, затриманих за незаконний перетин зовнішніх кордонів ЄС.

У рамках створення єдиної системи надання притулку встановлюється положення та умови, за якими ЄС повинен сприяти системі законного доступу на територію країн-членів, але також він має вживати заходи по боротьбі з нелегальною імміграцією і транскордонною злочинністю. Положення про незаконне проникнення полягає в тому, що «Коли є підтвердження та надані прямі або непрямі докази про те що шукач притулку незаконно перетнув по суші, морю або повітря державний кордон країни-члена ЄС з третьої країни, то відповідальність за розгляд надання притулку лягає на цю країну-член». Це положення погіршує положення країн, що знаходяться на периферії ЄС, оскільки більша частина осіб, які шукають притулку, незаконно в'їжджають в ЄС і, звичайно, в першу країну, яка є зовнішнім кордоном. Крім того, підхід до питання про надання притулку не є однаковим для всіх

країн. Хоча загальна кількість заяв про надання притулку в Європі є відносно низькою та загальна вартість питання, що також є відносно низькою, і пов'язаний з цим тягар не є однаковим для всіх країн [7].

Контрактна система і Дублінські положення введені та засновані на припущенні, що тільки одна держава-член ЄС несе відповідальність за повний контроль над клопотанням про надання притулку. Ця логіка дозволяє країні-члену ЄС вирішити проблему, хоча на практиці виявляється, що це не так. Європейська рада у справах біженців та вигнанців постановила, що в деяких країнах спостерігається певне відхилення від духу солідарності і захисту, що застосовуються Європейською політикою надання притулку. Крім того небажання деяких країн забезпечити доступ до них особам які шукають притулок, та які переїхали на територію цієї країни відповідно до Дублінської системи, призводить до застосування в багатьох випадках політики резервування.

Загалом слід відмітити, що Дублінська система не є настільки досконалою, наскільки цього вимагає проголошена ЄС політика в сфері міграції, і серед основних проблем слід визначити наступні:

– держави учасниці Дублінської системи не завжди погоджуються з обставинами, за яких слід застосувати положення Дублінської угоди;

– відсутність однаковості запитів і підтверджень між країнами-членами;

– відсутність чітких прав та алгоритмів оскарження рішення на переїзд в іншу країну;

– для заявників, існують певні причини, з яких вони віддають перевагу тій чи іншій державі у зв'язку з наявністю там членів своєї громади, кращого знання мови тощо, але Дублінська угода виключає можливість обирати країну користуючись цими преференціями;

– відсутність системи додаткового захисту заявників (або одержувачів).

Отже, Дублінська система має певні непередбачені наслідки, як для держав, розташованих на кордонах, так і для самих заявників. Виявлення постійних збоїв у роботі системи спонукало Єврокомісію внести пропозиції щодо перегляду Дублінської системи і перегляду положень 343/2003 та інших елементів Дублінської системи.

Основна мета запропонованих реформ є підвищення ефективності та забезпечення більш високого рівня захисту для осіб, які підпадають під процедури пробачені в Дублінській системі. Пропозиції стосуються також розширення положення узгодженості в ЄС з питань надання притулку, уточнення припинення дії компетентності держави, і, нарешті, деталізації процедури руху осіб та поширення необхідної інформації для іммігрантів. Були навіть запропоновані правові гарантії для осіб, які шукають притулку, та прийняті положення щодо забезпечення єдності сім'ї, а також впровадженні спеціальні заходи для перетину кордону для неповнолітніх без супроводу дорослих. Була представлена і нова процедура для країн-членів, які мають обмеження на отримання та освоєння нових партій імігрантів і для яких процедура Дублінської системи є додатковим фінансовим тягарем. Ця процедура дозволяє призупинити перевезення людей і надає компетентність для розгляду їх справ по суті.

Думка, виражена Європейським Парламентом по відношенню до пропозицій Єврокомісії щодо поліпшення Дублінської системи є такою, що будь-який механізм

визначення відповідальності є недостатнім, якщо він не заснований на основі загальних стандартів захисту серед країн-членів. Вважається, що якщо немає загальної системи надання притулку згідно з процедурами Дублінської системи, то це буде несправедливо для осіб, які шукають притулку, і деяких держав, тому потребується, щоб Єврокомісія забезпечила ефективний механізм, спрямований на зупинення перевезення осіб, які шукають притулку в країнах-членах, які не гарантують повний і справедливий контроль осіб, а також проведення серйозних заходів щодо зменшення наявного фінансового тягара для цих держав.

Таким чином, за результатами провідного аналізу ми приходимо до наступних висновків. По-перше, характер міграційної політики ЄС має яскраво виражені ситуативні ознаки, тобто приймається як реакція на певні міграційні тенденції. Зокрема цю демонструє ситуація із Дубліном-1 та Дубліном-2. подібні випадки не є поодинокі, і багато в чому такий ситуативний підхід є причиною ефективності та неоднозначності політичних інструментів регулювання міграції в ЄС. По-друге, поступове прийняття низки ключових положень, регламентів та пактів в сфері міграційної політики призвело до формування досить потужної інституціональної системи забезпечення її реалізації. Створення ФРОНТЕКС, ЄВРОСУР ТА СЕАС, багато в чому сприяють делегуванню функцій в сфері протидії незаконній міграції з державних органів конкретної країни-члена ЄС на загальні органи ЄС, тим самим суттєво зменшуючи тягар фінансування міграційної політики країнами що знаходяться на периферії ЄС.

Отже, вивчення європейського досвіду організації міграційної політики для України є важливим з кількох причин. По-перше, існує потреба імплементації європейських норм у вітчизняне законодавство в контексті розширення двосторонньої співпраці в багатьох сферах. І крім того, європейський досвід міграційної політики розробив та сформував досить ефективні та дієві алгоритми протидії нелегальній міграції.

Список використаних джерел

1. Гога М. П. Щодо проблеми подолання незаконної міграції на сучасному етапі / М. П. Гога // Права людини в умовах сучасного державотворення: теоретичні та практичні аспекти. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009. – 341 с.
2. Європейський пакт про імміграцію і надання притулку від 16.10.2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: register.consilium.europa.eu
3. Звіт Комісії Європейському Парламенту та Раді. Перша щорічна доповідь з питань імміграції та надання притулку (2009) SEC (2010) 535 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article%3FshowHidden=1&art_id=227401910&cat_id=223345569
4. Міграційна політика Європейського союзу: виклики та уроки для України / О. А. Малиновська. – К.: НІСД, 2014. – 48 с.
5. Нелегальна міграція: Реалії ЄС у галузі трудових відносин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rozum.info/publ/6-1-0-89>
6. О Визовой информационной системе и обмене данными между государствами-членами о визах для краткосрочного пребывания: Регламент Европейского парламента и Совета №767/2008 от 09.07.2008 г. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eulaw.ru/content/visa-code#_ftn17
7. Положения №863/2007 Європейського Парламенту та Ради від 11 липня 2007 року про створення механізму для швидкого прикордонного реагування і внесення поправок до Правил Ради (ЄС) №2007/2004 щодо цього механізму і регулювання завдань і повноважень посадових осіб [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eulaw.ru/content/visa-code#_ftn17
8. Council regulation establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union No 2007/2004 of 26.10.2004

9. The Amsterdam treaty: a comprehensive guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/amsterdam_treaty/index_en.htm

10. Treaty on European Union [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.cvce.eu/obj/treaty_on_european_union_maastricht_7_february_1992-en-2c2f2b85-14bb-4488-9ded-13f3cd04de05.html

References

1. Goga M. P. Shhodo problemy podolannya nezakonnoi' migracii' na suchasnomu etapi / M. P. Goga // Prava ljudyny v umovah suchasного derzhavotvorennja: teoretychni ta praktychni aspekty. – Sumy: DVNZ «UABS NBU», 2009. – 341 s.
2. Jevropejs'kyj pakt pro immigraciju i nadannja prytluku vid 16.10.2008 [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: register.consilium.europa.eu
3. Zvit Komisii' Jevropejs'komu Parlamentu ta Radi. Persha shhorichna dopovid' z pytan' immigracii' ta nadannja prytluku (2009) SEC (2010) 535 [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article%3FshowHidden=1&art_id=227401910&cat_id=223345569
4. Migracijna polityka Jevropejs'kogo sojuzu: vyklyky ta uroky dlja Ukraїny / O. A. Malynovs'ka. – K.: NISD, 2014. – 48 s.
5. Nlegal'na migracija: Realii' JeS u galuzi trudovyh vidnosyn [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://rozum.info/publ/6-1-0-89>
6. O Vizovoj informacionnoj sisteme i obmene dannymi mezhdz gosudarstvami-chlenami o vizah dlja kratkosrochnogo prebyvanija: Reglament Evropejskogo parlamenta i Soveta №767/2008 ot 09.07.2008 g. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://eulaw.ru/content/visa-code#_ftn17
7. Polozhennja №863/2007 Jevropejs'kogo Parlamentu ta Rady vid 11 lypnja 2007 roku pro stvorennja mehanizmu dlja shvydkogo prykordonnogo reaguvannja i vnesennja popravok do Pravyl Rady (JeS) №2007/2004 shhodo c'ogo mehanizmu i reguljuvannja zavdan' i povnovazhen' posadovyh osob [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://eulaw.ru/content/visa-code#_ftn17
8. Council regulation establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union No 2007/2004 of 26.10.2004
9. The Amsterdam treaty: a comprehensive guide [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/amsterdam_treaty/index_en.htm
10. Treaty on European Union [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.cvce.eu/obj/treaty_on_european_union_maastricht_7_february_1992-en-2c2f2b85-14bb-4488-9ded-13f3cd04de05.html

Riabchenko E. V., senior lecturer of the Department of Greek language and translation at Mariupol State University (Ukraine, Mariupol), gileya.org.ua@gmail.com

The legal regulation and contents of migration policy of the European Union at recent years

The present article presents the contents of basic grounds of migration policy of the European Union at the end of 20th and beginning 21st century/ the legal regulations of migration policy of countries – members of EU towards other European countries. Also, the reasons of signing of Schengen treaty are analyzed, as well as foundation of the agencies FRONTEX and EUROSUR. The points of migration safety especially shelter granting are studied. The problems of Dublin system of European migration policy are described.

Keywords: migration, the EU, counteraction of illegal migration, the compelled immigration, shelters.

Рябченко Э. В., старший преподаватель кафедры греческого языка и перевода, Мариупольский государственный университет (Украина, Мариуполь), gileya.org.ua@gmail.com

Правовое регулирование и содержание миграционной политики Европейского Союза на современном этапе

Изложено содержание основных пунктов миграционной политики ЕС в конце двадцатого – начале двадцать первого века. Проведен анализ правового регулирования миграционной политики стран – членов ЕС по отношению к другим европейским странам. Отдельно описаны предпосылки подписания Шенгенского соглашения, а также создания агентств ФРОНТЕКС и ЕВРОСУР. Рассмотрены позиции миграционной безопасности, особенно в сфере предоставления убежища. Обозначены основные недостатки Дублинской системы миграционной политики Европейского Союза.

Ключевые слова: миграция, ЕС, борьба с нелегальной миграцией, вынужденная миграция, убежище.

* * *